

BACKER, Franz de, filoloog, dichter en romanschrijver (Aalst 22 juni 1891 - Ukkel 23 juni 1961). Na studies als leraar aan de Rijksnormaalschool te Gent nam hij tijdens de eerste wereldoorlog vrijwillig dienst en beleefde, eerst als brancardier en later als frontofficier, de ellende van de strijd aan de IJzer. Na de oorlog werd hij docent aan de Koninklijke Militaire School te Brussel en studeerde o.a. bij Aug. Vermeylen Germaanse filologie aan de Vrije Universiteit, waar hij in 1923 promoveerde. Van 1925 af was hij verbonden aan de Rijksuniversiteit te Gent, waar hij Engelse taal- en letterkunde en de geschiedenis van de moderne letterkenden doceerde. Hij was lid van de Maatschappij der Nederlandse Letterkunde te Leiden, van de Koninklijke Vlaamse Academie voor Taal- en Letterkunde en van de Koninklijke Belgische Acade-

Omslagtekening voor *Longinus* door A. van Dobbenburgh.

mie. Tevens was hij voorzitter van het Vlaamse PEN-centrum en van de Vlaamse Club te Brussel. Naast zijn omvangrijke filologische arbeid als anglist verwierf hij faam als literator die zijn obsederende oorlogsherinneringen in verzen en proza neerschreef. In de symbolische roman „*Longinus*” (1934) geeft hij via de bijbelse legende een aangrijpende evocatie van de zelf beleefde IJzer-tragedie. Deze roman is niet alleen belangrijk als tijdsdocument, doch behoort tevens tot de beste verhalen uit de vrij schaarse Vlaamse oorlogsliteratuur van die periode.

Reeds als leerling aan het atheneum te Chimay, waar hij met een paar Vlaamse medestudenten een kring stichtte onder de strijdlustige naam Schild en Vriend, kwam zijn flamingantisme tot uiting. Die agressieve houding zou hij echter weldra prijsgeven en mede onder invloed van zijn bewonderde leermeester Aug. Vermeylen wijdde hij zich later aan een niet zo spectaculaire, maar daarom niet minder duurzame actie: de culturele verheffing van het eigen volk, gepaard met uitstraling naar het buitenland. Als voorzitter van het Vlaamse PEN-centrum en met talrijke lezingen en publikaties in het Frans en Engels over de Vlaamse literatuur streefde hij naar internationale erkenning en waardering van Vlaanderen in het buitenland.

LITERATUUR: R. Derolez, H. Liebaers en Rob. Roemans, *Franz de Backer. Bio-bibliografie* (1951); - J. Boon, *Professor Franz de Backer in het Brusselse landschap* (1951); - P. de Keyser, *Franz de Backer, exponent van een generatie*, in *Verslagen en Mededelingen van de Kon. Vl. Academie voor Taal- en Letterkunde* (1963, p. 65-103).

RAYMOND VERVLIET